

[Statsministeren.]

ministeriet, og saa udviklede der sig en Bitterhed, som det ikke er ønskeligt at have mellem ministerielle Embedsmænd. Men noget Ønske om at unddrage sig Kontrol har jeg altsaa aldrig sporet under de Forhandlinger, jeg har haft i Marineministeriet om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Hasle forlangte, at jeg skal skride ind over for Indskretioner, som har fundet Sted i de nævnte Institutioner. Jeg synes unægtelig, det er noget sent at fremsætte en saadan Opfordring. Det ærede Medlem kunde jo forlængst have fremsat den over for sit Partis Organ „Berlingske Tidende“, som er det Organ, der har ført Indskretionerne frem, og som bedre er i Stand til at konstatere Kilden, end jeg er det. Der er gentagne Gange fra Finansministeren eller mig sket Paataale over for den Kreds, som kunde antages at staa bag Avismeddelelserne, altsaa Revisorer eller Embedsmænd i Marineministeriet, og sluttelig lykkedes det da — jeg havde nær sagt: mærkværdigt nok — ogsaa at standse dette Uvæsen.

Hvad det ærede Medlem Hr. Hasle sigter til med sin Bemærkning, forstaar jeg ikke. Jeg har aldrig handlet anderledes over for Indskretioner end i dette Tilfælde, men jeg fordømmer dem, der ved Indskretion skader andres Interesser ved ubetimelig og utidig Henvendelse til Offentligheden. Jeg fordømmer ikke Pressen, for den gør, hvad der jo nu engang synes at være dens Opgave, at bringe alle de Nyheder frem, den kan. Men de, der meddeler Pressen Oplysninger paa urette Tid og paa urette Maade, fortjener den allerskarpeste Fordømmelse. Og hvis det ærede Medlem Hr. Hasle havde staaet sammen med mig, dengang Spørgsmaalet om et andet Blad forelaa, havde vi maaske faaet Sagen klaret; men jeg har ikke forstaaet, at det tidligere interesserede det ærede Medlem saa stærkt, naar Indskretionerne skulde efterlyses.

Af de samme Grunde maa jeg være enig med Finansministeren om, at den omtalte Kommissions Redegørelse ikke bør offentliggøres. Der er foretaget en hel Række Undersøgelser, som det vilde være lidet rimeligt at kaste ud til en offentlig Omtale.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har fremført til Overvejelse, hvordan Reformationens 400 Aars Jubilæum bør fejres af Staten. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at Spørgsmaalet har været berørt i et Ministermøde og er fremdeles

Genstand for Overvejelse, og det lykkes vel at finde en Form, der er passende for det Jubilæum, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har gjort nogle Bemærkninger om Flyvning paa Grønland baade med Adresse til mig og til Forsvarsministeren. Den højtærede Forsvarsminister har allerede fremsat nogle Bemærkninger om den Del, der særlig havde Adresse til Forsvarsministeriet. Det er jo saadan, at Flyvning ikke er noget helt ukendt paa Grønland, og i visse Tilfælde kan Flyvemaskiner utvivlsomt gøre Fyldest ogsaa ved Virksomhed deroppe. Marinen har i flere Aar, medens jeg har ledet Marineministeriet, ladet Flyvemaskiner ledsage Ekspeditioner paa Østgrønland, og der har disse Maskiner og deres Betjening ydet store Tjenester, særlig ved den meget vigtige Fotografering, som havde Værdi for det Kortlægningsarbejde, der foregik. Derfor gaar jeg ud fra, at Flyvere ogsaa, saaledes som Forsvarsministeren vist allerede har sagt, vil kunne yde god og nyttig Tjeneste til Supplering af det Arbejde, der skal gøres ved Opmaaling af Farvande, af Kystlinien og alt det, der jo ikke er saadan lige at løbe til oppe i Grønland. Det drejer sig jo her om en Art Kortlægning af Farvande, og her tror jeg Flyvemaskiner ogsaa kan gøre deres Nytte.

Men ligesom Forsvarsministeren tror heller ikke jeg i mindste Maade paa Flyvernes Værdi for Fiskeriinspektionen, for det maatte forudsætte, at en Flyver øjeblikkelig kunde gaa ned og arrestere den Forbryder, som han ser inde paa forbudt Territorium, og det lader sig simpelt hen ikke gøre. Der vil gaa alt for lang Tid, inden han naar til en Landingsplads og faar alarmeret Fartøjer til at tage derud, saaledes at den Tjeneste, han har gjort ved at opgaae noget, maaske dog vil være ret underordnet.

Derimod har det flere Gange været drøftet, om der var Anledning til at holde en eller flere Maskiner stationeret paa Grønland. Dette Spørgsmaal har været rejst for mig for nogen Tid siden af det Blad, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft er knyttet til, og det synes at interessere Medarbejdere ved dette Blad. Dette Spørgsmaal har naturligvis været berørt ogsaa inden for Grønlands Styrelse, men man har ment, at det ikke just kunde siges at være paakrævet for danske Interesser. Maaske nok hvis der fremdeles skal være et Rend — hvis jeg maa bruge det Udtryk — af fremmede paa Grønland, som nu og da forulykker, fordi de indlader sig paa Eksperi-